



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

17. LISTOPADU 2013

## Z obsahu:

**O společenství svatých**  
Katecheze Svatého otce  
Františka 30. října 2013  
- strana 2 -

**Kardinál J. Mindszenty –  
bojovník proti komunismu**  
Michal Kretschmer  
- strana 4 -

**Být v srdci církve**  
pěvci lásky  
Edith Stein  
- strana 9 -

**Jubilejní rok**  
Schönstattského díla  
- strana 10 -

**Schönstatt,**  
apoštolské hnutí  
charakterizované  
spiritualitou úmluvy  
- strana 11 -

**Co je tedy nyní**  
Schönstatt?  
P. Esteban Uriburu  
- strana 12 -

**Kdo chce válku v Sýrii?**  
- strana 13 -

**Nedostatek vytrvalosti**  
v povolání  
- strana 13 -



*Kardinál József Mindszenty (1892-1975), služebník Boží*

## Editorial

Toto číslo Světla nese datum, které je významné nejen vzhledem k událostem 17. listopadu 1989, ale také proto, že se stalo Dnem boje za svobodu a demokracii. První myšlenka bude asi směřovat do politiky. Ale křesťan má jít mnohem hlouběji. Měl by se ptát: Jak Bůh vidí svobodu člověka, jak mám za ni podle jeho vůle bojovat?

Bohatou odpověď nám dává svědectví o statečném kardinálově Mindszentym (str. 4), jehož proces blahorečení byl zahájen v roce 1993. Jeho životní poselství můžeme charakterizovat slovy: Být uprostřed svého lidu, zvláště pokud ten trpí pod tyranským režimem, zbavujícím své protivníky veškerých práv, ba i lidské důstojnosti. V takovém případě je třeba bojovat slovem i činy, biblicky řečeno, doopravdy.

Ovšem je třeba dávat pozor, aby se boj za spravedlivou věc neproměnil v nenávistnou kampaň vůči tyranu. I on je Božím tvorem s nesmrtelnou duší, o jejíž spásu jde. Křesťan může a má nenávidět zlo, ale vždy má mít zároveň před očima Ježíšův milující pohled na hříšníka, který zve k obrácení. A v tom spočívá také svoboda každého člověka – může nabídku Spasitele přijmout, nebo ji odmítnout.

V otázce svobody a demokracie jde tedy o vztah mezi lidmi navzájem, ale z pohledu křesťana i o vztah člověka k Bohu, Stvořiteli vesmíru. Jak říká Panna Maria ve svém poselství Mirjaně, nelze od sebe rozdělovat lásku k Bohu a lásku k bližnímu. (str. 9) Čili ústy Svatého otce Františka: Jsme-li sjednoceni mezi sebou, pak nás to přivádí k Bohu, ke spojení s Ním. V praxi to tedy znamená, že chtít dobro druhého (lásku k bližnímu) nás vede k tomu, aby i on našel své místo v Božím plánu spásy a přijal jej, což i nás tak více připoutává k Bohu, neboť se stáváme posly jeho milosrdné lásky ke svému tvorstvu. A čím více milujeme Boha, tím více tihneme k tomu, aby i ostatní lidé měli účast na jeho lásce, na jeho slávě.

Jaký tedy bude náš vztah k Bohu, takový bude náš vztah k lidem. A tak bude vypadat i svoboda a demokracie v politické rovině života: Bude-li napojena na Boha, pak bude spravedlivá a pravdivá ke všem. Bude-li však bez Boha, pak jsou důsledky nasnadě – minulost hovoří jasně, a náš národ ví o tom své. Proto: Bojujme! Není třeba pozvedat zbraně, leda zbraně duchovní – užívejme jich denně, neochabujme, satan nikdy nespí.

Královno mučedníků, oroduj za nás!

Daniel Dehner

## O společenství svatých

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě, 30. 10. 2013

**D**obrý den, drazí bratři a sestry! Dnes bych chtěl mluvit o jedné krásné skutečnosti naší víry, kterou je „společenství svatých“. *Katechismus katolické církve* nám připomíná, že tento výraz označuje dvě skutečnosti: společenství se svatými věcmi a společenství mezi svatými osobami (KKC 948). Pozastavím se u toho druhého významu. Jde o jednu z nejuťetnějších pravd naší víry, poněvadž nám připomíná, že nejsme osamoceni, ale že existuje společenství života všech, kdo patří ke Kristu. Společenství se rodí z víry, neboť výraz „svatí“ se vztahuje na ty, kteří věří v Pána Ježíše a jsou k Němu přivtěleni v církvi skrze křest. Proto se první křesťané označovali jako „svatí“ (srov. Sk; Řím 8,27; 1 Kor 1,2 a j.).

Janovo evangelium dosvědčuje, že Ježíš před svým umučením prosil Otce za společenství mezi učedníky těmito slovy: „Ať jsou všichni jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ (Jan 17,21) Církev je ve své nejhlubší pravdě *společenství s Bohem*, důvěrnost s Bohem, společenství lásky s Kristem a s Otcem v Duchu Svatém, které pokračuje bratrským společenstvím. Tento vztah mezi Ježíšem a Otcem je „matricí“ svazku mezi námi křesťany. Pokud jsme vnitřně vsazeni do této „matrice“, do této tavící pece lásky, pak se můžeme stát opravdu jediným srdcem a jedinou duší, protože Boží láska spálí naše sobectví, naše předsudky, naše vnitřní i vnější rozdělení. Boží láska spálí i naše hříchy.

Uskuteční-li se toto zakořenění ve zdroji Lásky, kterým je Bůh, projevuje se také vzájemným hnutím od bratří k Bohu; zkušenost bratrského společenství mne vede ke společenství s Bohem. Být sjednoceni mezi sebou nás vede ke spojení s Bohem, vede nás ke spojení s Bohem, který je naším Otcem. To je druhý aspekt společenství svatých, který bych rád zdůraz-

nil: *naše víra potřebuje podporu druhých*, zvláště v obtížných momentech. Jsme-li sjednoceni, víra je silnější. Je krásné se vzájemně podporovat v tomto podivuhodném dobrodružství víry! Říkám to proto, že tendence uzavřít se do soukromí ovlivnila také náboženskou oblast, takže se často jenom stěží žádá o duchovní pomoc u těch, kteří s námi sdílejí křesťanskou zkušenost. Kdo z nás všech nezakusil nejistoty, rozpakky, ba dokonce pochyby na cestě víry? Všichni jsme to zakusili, já také. Je to součást cesty víry, součást našeho života. Tím vším nemáme být zaskočení, protože všichni jsme lidé, kteří jsou poznamenáni křehkostí a omezeními. Všichni jsme křehcí, všichni jsme omezení. Nicméně, v těchto obtížných momentech je nezbytné důvěřovat v Boží pomoc skrze synovskou modlitbu a současně je důležité nalézat odvahu a pokoru otevřít se druhým, požádat o pomoc, o pomocnou ruku. Kolikrát jsme jen tak učinili a podařilo se nám se tak vymanit z problému a znovu nalézt Boha! V tomto společenství (společenství – *communio* – znamená společné sjednocení) jsme velkou rodinou, kde si všichni členové pomáhají a podporují se mezi sebou.

A pojďme k dalšímu aspektu: společenství svatých *přesahuje pozemský život, překračuje smrt a trvá navěky*. Toto sjednocení mezi námi je transcendentní a pokračuje v dalším životě. Je to duchovní sjednocení, které se rodí ze křtu a není přerušeno smrtí, nýbrž díky vzkříšenému Kristu dochází své plnosti v životě věčném. Existuje hluboký a nerozlučný svazek mezi těmi, kdo ještě putují na tomto světě – mezi námi – a těmi, kdo překročili práh smrti a vstoupili do věčnosti. Všichni pokřtění tady na zemi, duše v očistci a všichni blažení, kteří jsou již v ráji, tvoří jedinou obrovskou rodinu. Toto společenství mezi zemí a nebem se uskutečňuje zvláště v přímluvné modlitbě.

Dokončení na str. 6



**P**án tě dnes zve na setkání do jeruzalémského chrámu. Zdržuje se v tyto dny ponejvíce zde. Je to pro něho také doba loučení s tímto místem, zasvěceným úctě Hospodina, jeho Otce. Přicházel sem již jako chlapec a osvědčil zvláštním způsobem, jakou zálibu má v této svatyni: setrval zde tři dny, ačkoliv tím způsobil bolest své milované Matce. Máš příležitost obdivovat nádheru tohoto Božího stánku, zbudovaného nákladně na místě, kde vyvolený národ vzdával po staletí úctu Nejvyššímu. Čím více tě však uchvacuje jeho výstavba a výzdoba, tím více tě překvapí, že Pán nesdílí tvé nadšení. Před jeho zrakem již tane jiný obraz, který ho nutí vyslovit šokující proroctví: *Nezůstane tu kámen na kameni a všechno bude rozbořeno.*

Zkáza čeká nejen tento chrám, přijde doba, kdy bude zbořeno *všechno*, co můžeš vidět. Co to má znamenat? Zdá se ti, že je toho škoda? UVědom si, že všechno to je jen nedokonalým odrazem Boží velebnosti, a to všechno ztratí pro tebe smysl, jakmile začneš vidět samotného Boha tváří v tvář. Nediv se tedy tomu, že nic nebude ušetřeno, dokonce ani všechny ty nejnádhernější chrámy a svatyně světa, které lidé s takovou péčí a dovedností vybudovali. *Pán Bůh vševládný* nebude již potřebovat chrámy z kamene, protože v novém Jeruzalémě *to bude sám Běránek, kdo bude jeho chrámem*<sup>(1)</sup>. Svůj význam ztratí nejen všechny pozemské svatyně, ale i slunce a měsíc, *nebude už třeba světla lampy nebo světla slunce. Bůh sám tě bude ozařovat.*<sup>(2)</sup>

Nemusíš se tedy nijak rmoutit pro nic z toho, co jako pozemské skončí. Zahyne všechno to, co ztratí svou dosavadní cenu. Bůh sám to odstraní, aby už mezi ním a tebou nestálo vůbec nic. Poznáš totiž novým způsobem, jak nesmírně si cení tebe. Ačkoliv z nesmírného viditelného světa nezůstane kámen na kameni, z tvé hlavy se *neztratí ani jeden vlas*. I když se bude zdát, jako by se stvořeným světem drtil i tebe, ve skutečnosti si tě jenom očistí, protože *k němu nic poskvrněného nevede*<sup>(3)</sup>. Až uvidíš tu všeobecnou záhubu, nemáš se děsit, nýbrž naopak, *vzpřimíš se a zvednout hlavu*<sup>(4)</sup>. Nadejde totiž doba, kdy tu nebude nic, co by mohlo způsobit bolest nebo smrt, nic, co by tě mohlo odvádět od tvého Pána a Spasitele.

## Velká výstraha

*Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle*

**Když vytrváte, zachráníte svou duši.**

Chceš-li se na tento čas dobře připravit, rozjíměj o tom každý den, abys prohluboval své přesvědčení o tom, jak provizorní, pomíjivé a nicotné je tvé pozemské obydlí a všechno, co je obklopuje, aby v tobě rostla neodbytná touha spočinout bezvýhradně v Tom, který je vším. Vyprošuj si od Ducha Svatého, aby tě učil hledat za vším, co je krásné a co tě uchvacuje, Původce a Tvůrce všech hodnot, abys už nelnul k ničemu a nelpěl na ničem, co je pouze dočasným náznakem a bledým stínem nejvyšší Krávy a co by mohlo v tvém srdci v době tvé tělesné spoutanosti neoprávněně zaujmout její místo.

Patření na Něho bude navěky odepřeno všem, kteří Boha ve své zpupnosti odmítají. Patří k nim na prvním místě jeho a tvůj odvěký nepřítel. Nediv se, že ti tvou důstojnost a tvou věčnou blaženost závidí. Ve své zavřenéosti si našel jen jednu radost a tu nachází tehdy, když se mu podaří i tebe připravit o věčnou radost v Bohu. Proto se snaží představit ti všechno pomíjivé, jako by to bylo věčné. Snaží se tě naučit, abys hledal svou velikost v tom, co sis sám vymyslel a vytvořil, aby sis to zamiloval více než svého Boha a Pána. Kdo se takto zahledí a zamiluje do svého lidské světa, nechce ani připustit, že by mohlo existovat něco nekonečně většího. Taková představa ho naplňuje hrůzou a všemožně ji odmítá, protože s ní se hroučí celý jeho svět.

To je důvod, proč ďábel a jeho spojenci nenávidí všechno a všechny, kteří odhalují pravou podstatu falešných idolů. Ježíš tě varuje, aby ses *nedal svést*. Vystoupí nepraví proroci, kteří budou usilovat o to, abys jim dal za pravdu. Povedou sice podivuhodné řeči, ale ve skutečnosti *žijí nepořádně a jsou zaměstnání věcmi, které jim nepřisluší*. Mohou to být dokonce ti, kteří ti byli nejbližší, i *tvoji příbuzní a přátelé*, kteří s tebou sedávali u jednoho stolu. Pokud je odmítneš a *vytrváš*, abys zachránil svou duši, začnou tě doslova *nenávidět* a dojde to dokonce tak daleko, že tě *budou pronásledovat a vztáhnou na tebe ruce*. To je ko-

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Mal 3,19–20a

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti; den, který přijde, je spálí – praví Hospodin zástupů – že po nich nezůstane kořen ani větev. Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.

### 2. čtení – 2 Sol 3,7–12

Bratři! Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezaháleli jsme, ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se loptili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám samy sebe za vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať nejl.“ A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnání věcmi, do kterých jim nic není. Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

*Dokončení na str. 7*

řen všech *povstání a válek*. Čím více se blíží čas tvého vysvobození, s tím větším úsilím se budou snažit, aby tě uchvátili.

Drže se věrně Pána. Podle jeho slov je budeš moci rozpoznat a odhalit jejich lež. *Nechod' za nimi!* Z toho, co nepochází od Pána, *nezůstane ani kořen, ani větev. Všichni zpupní se stanou strništěm*, které onen den *spálí jako pec*. Připrav se na soužení posledních dnů a vypros si od Pána milost, abys využil každé příležitosti *vydávat o něm svědectví* a obětovat své utrpení za ty, kteří ti je působí. Snad se jim pro tvé modlitby a oběti dostane od Pána milosrdenství a milost pravého poznání, aby i oni nakonec *získali svůj život*.

*Pane, ty jsi mým podílem, nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení. Ukaž mi cestu k životu, u Tebe je hojná radost, po Tvé pravici je věčná slast.*<sup>(5)</sup>

*Bratr Amádeus*

<sup>(1)</sup> Zj 21,22; <sup>(2)</sup> Zj 22,5; <sup>(3)</sup> Zj 21,27;

<sup>(4)</sup> Lk 21,28; <sup>(5)</sup> resp. žalm 16

## Kardinál József Mindszenty - bojovník proti komunismu

*Následující text se soustřeďuje na období života kardinála Mindszentyho od doby, kdy mu bylo poskytnuto útočiště na americkém velvyslanectví v Budapešti, po jeho odvolání z úřadu arcibiskupa papežem Pavlem VI. Nejprve stručně uvedeme některá fakta z jeho života do té doby.<sup>(1)</sup>*

### Mládí

Budoucí kardinál se narodil 29. března 1892 v maďarské vesnici Mindszent ležící poblíž hranice s Rakouskem, rodiče byli sedláci. Jeho původní jméno bylo Pehm<sup>(2)</sup>, ale v roce 1941 si je podle jména svého rodiště změnil na Mindszenty, a to jako výraz protestu proti hitlerovské propagandě. Absolvoval střední školu a studium teologie v městě Szombathely. Na kněze byl vysvěcen 12. června 1915. Stává se farářem v Zalaegerzegu, přispívá do katolických tiskovin, píše rozsáhlé historické studie, působí jako učitel náboženství. Nedlouho poté se stává děkanem.

Na jaře 1919 se svými slovy a články postavil jako mladý učitel náboženství proti komunistům, kteří se tenkrát v Maďarsku dostali k moci. Byl proto zatčen. Po pádu komunistické diktatury byl jmenován biskupským komisařem a tím mu příslušel dozor nad katolickým životem a jeho vedení v župě Zala. Věnoval se stavbě kostelů a klášterů, jakož i zakládání škol. Byl k dispozici svým věřícím nejen v duchovních otázkách, ale i při řešení jejich sociálních problémů. V roce 1937 ho Pius XII. s ohledem na jeho zásluhy jmenoval papežským prelátem.

### Jmenování biskupem

Po anšlusu (připojení) Rakouska se Maďarsko stává bezprostředním sousedem Hitlerovy říše a zintenzivňuje se v něm národněsocialistická propaganda. Mindszenty jí klade vytrvalý odpor. Papež Pius XII. jej 4. března 1944 jmenuje do čela diecéze Veszprém. 25. března je vysvěcen na biskupa a 29. března se ujímá své diecéze, krátce po obsazení Maďarska Německem. Biskupem této diecéze byl jen 15 měsíců; z toho téměř půl roku strávil ve vězení. Přesto však založil 34 nových farností a 11 katolických škol. Veszprém byl poté obsazen Rusy, kteří zcela vyra-

bovali biskupskou rezidenci. Poté co od táhli, dává se Mindszenty hned do práce. Objíždí svou diecézi a vidí přitom domy vyrabované a vypálené Rusy, dozvídá se o jejich vraždách a znásilňování.

2. října 1945 byl jmenován arcibiskupem Ostrihomi, což znamenalo, že se stává primasem, přestože byl tenkrát nejmladším z maďarských biskupů. 7. října se ujímá svého nového úřadu. Žádá věřící z oblastí, které byly ušetřeny hrůz války a rabování rudoarmějci, aby posílali balíčky potravin svým hladovějícím bratrům v Budapešti. Věřící na to reagovali velkoryse. Také se mu podařilo získat podporu americké katolické církve a papeže Pia XII. O Vánocích 1945 se mu povedlo navštívit dva internační tábory a povzbudit tam vězněné. Jeho působení ve věznicích netrvalo však dlouho, jen do doby, kdy Lászlo Rajk vystřídal Imreho Nagye ve funkci ministra vnitra.

Komunistická moc se v Maďarsku upevňuje; katolické školy jsou utlačovány a je omezováno jejich působení. Kardinál proto zakládá sdružení rodičů, kteří proti tomu protestují. To umožnilo, že až 18. června 1948 bylo přistoupeno k zestátnování škol. V pastýřském listu pozve-

dá svůj hlas proti potlačování vyučování náboženství na školách. Spolu s ostatními maďarskými biskupy vydává už 19. října 1945 list, ve kterém protestuje proti vysídlování Maďarů z jižního Slovenska a Němců usídlených v Maďarsku. V této věci píše 8. srpna 1946 protestní list předsedovi vlády Lajosi Dinnyésovi.

18. února 1946 je Mindszenty jmenován kardinálem. Za svůj důležitý úkol považuje rozčlenění „mamutích“ farností do více farností. Za jeho působení stoupl počet mužů přítomných na bohoslužbách i těch, kdo přijímají svátosti. Odmítá výdaje na opravu těžce poškozené biskupské rezidence se slovy: „Je zcela v pořádku, když primas země, která se nachází v troskách, rovněž přebývá v ruině.“ V červnu se zúčastňuje světového kongresu ke cti Matky Boží v Ottawě a odmítá radu kardinála Fringse, aby zůstal v cizině, s tím, že pastýř musí vždy, zvláště pak v čase nebezpečí, žít se stádem, které je mu svěřeno.

### Zatčení a věznění

Mátyás Rákosi počátkem roku 1948 řekl, že maďarská demokracie se snažila tři roky začlenit katolickou církev do díla obnovy, ale marně, a že je konec s trpělivostí, se kterou zacházeli se špióny, zrádci a fašisty v kněžském a kardinálském oděvu, a že je třeba udělat pořádek. Tento ohlášený útok na církev vedl k zesílení propagandy, volání zmanipulovaných demonstrantů po oprátce pro Mindszentyho, podpisovým akcím proti němu, domovním prohlídkám a policejním akcím proti katolickým institucím, legitimová-



Kardinál Mindszenty před komunistickým soudem



ní návštěvníků arcibiskupské rezidence a 19. listopadu pak k zatčení kardinála-va sekretáře Andrása Zakara. 23. prosince policie obsadila sídlo kardinála a prováděla v něm domovní prohlídku. Večer o svátku sv. Štěpána byl kardinál zatčen a odveden, přičemž mu ani nebylo dovoleno řádně se rozloučit se svou právě přítomnou matkou. Tiskové oddělení ministerstva vnitřní věci následující den oznámilo, že Mindszenty byl vzat do vazby kvůli podezření z jednání nepřátelského republiky, ze zrady země, ze špionáže a devizových spekulací. Kardinál je pak ve vězení 14 dnů bit, je mu odírána spánek a jsou mu podávány drogy.

V únoru 1949 byl Mindszenty v zinscenovaném třídenním procesu odsouzen na doživotí, přičemž prokurátor pro něj požadoval trest smrti. Soud mu však nevyhověl, nejspíše proto, aby kardinál nebyl považován za mučedníka. Spolu s kardinálem byly odsouzeny i další osoby, aby tak vznikl dojem, že byl v čele spiknutí.

Komunistický režim se již předtím snažil o to, aby podepsal s Vatikánem dohodu. Pius XII. se však postavil za kardinála a odmítl ji 3. ledna 1949 s tím, že je neslučitelná s chováním vůči kardinálovi, které je pro Svatý stolec urážkou. Podporu kardinálovi vyjádřil i při dalších příležitostech (v dopise maďarskému episkopátu, v promluvě ke kolegiu kardinálů, v řeči k akreditovaným diplomatům a v proslovu k římským věřícím). Biskupové Maďarska odmítli „smíření“ mezi církví a státem s tím, že o případné dohodě budou jednat jen se svolením Svatého stolce. Ve světě se zdvihla vlna protestů proti jed-



*Kardinál Mindszenty*

nání maďarské vlády. Valné shromáždění OSN prohlásilo odsouzení Mindszentyho za protiprávní.

Po svém odsouzení strávil kardinál půl roku ve vězeňské nemocnici, kde lékař, který mu předtím podával drogy, jej zbavoval následků jejich působení. Poté strávil čtyři roky na neznámém místě. Po celou dobu svého věznění byl takřka odříznut od zpráv týkajících se toho, co se děje ve světě; pokud se něco dozvěděl, tak to bylo z nedostatku pozornosti jeho strážců. I jeho matka se s ním mohla vidat zřídka a bez možnosti hovořit tak, aby to nikdo jiný neslyšel. Časem se podmínky jeho věznění trochu zmírnily; byl mu navrácen zabavený růženec a breviář a bylo mu umožněno sloužit mši svatou v cele a občas se mohl vyzpovídat knězi, kterého přivedli

k němu do cely. Po odsouzení Gábora Pétera, který byl v čele politické policie, se podmínky věznění Mindszentyho zlepšily. Byl navštíven velitelem věznice a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu byl převezen do vězeňské nemocnice v Budapešti, kde bylo o něj poměrně dobře pečováno. Pak byl převezen do bývalého biskupského letního sídla nedaleko města Pécs. Ale vzhledem ke špatnému technickému stavu sídla byl kardinál počátkem listopadu 1955 převezen do zámku Almássy ve vesnici Felsőpetény ležící nedaleko hranice s Československem. Tam mu posléze bylo umožněno číst vybrané noviny a časopisy. Na pokus zavléci jej do jednání mezi státem a církví odpověděl ministerskému úředníku, že vyjednávat může jen ten, kdo je na svobodě. Kardinál odmítl také amnestii, která by byla vázána na podpis dohody církve s vládou. Komunisté se snažili vzbudit dojem, že vztahy mezi církví a státem jsou „normalizovány“, a proto tolik usilovali o dohodu.

#### **Krátce na svobodě a na vyslanectví USA**

23. října 1956 vypuklo v Budapešti povstání. Kardinál se o něm dověděl již druhý den. 30. října vstoupil do jeho cely velitel domobrany v Rétságu. Sdílel mu, že je volný a že se vydají na cestu do Budapešti. Kardinál pak strávil noc v kasárnách v Rétságu. Cestou jej zdravily davy občanů, vyzváněly kostelní zvony, dozvěděl se, že nová vláda za předsednictví Imreho Nagye ho rehabilitovala a že bez omezení může vykonávat svá občanská a církevní práva. V jeho rezidenci na zámku Buda ho již čekal pozdrav od papeže. Další asi čtyři dny strávil kardinál přijímáním delegací (zástupce ministerského předsedy Zoltán Tildy, náměstek ministra obrany plukovník Pál Maléter), poskytováním interview maďarskému i zahraničnímu tisku; také napsal dopis biskupům světa, ve kterém prosí o dary pro církevní charitativní organizaci *Actio Catholica*, vydal krátké rozhlasové prohlášení, přijal vedoucí představitele komunisty rozpuštěných církevních organizací a institucí, na poradě s biskupy prohlásil, že je třeba rozpustit kolaborantskou organizaci tzv. „mírových kněží“. Dne 3. listopadu měl delší projev v rozhlase, jehož politikou část konzultoval se Zoltánem Tildym.



*Kardinál Mindszenty během své krátké návštěvy internačních táborů*



V noci na 4. listopadu byl probuzen telefonátem sekretáře Tildyho, který ho prosil, aby se hned odebral do parlamentu, neboť k Rusům se přidal generální sekretář komunistické strany János Kádár a ti rozpoutali dělostřeleckou palbu a jejich tanky poté obklíčily parlament.

Když Mindszenty viděl, že není důvod, aby zůstal v parlamentu, rozhodl se odejít na nejbližší vyslanectví, tedy americké. Byl přijat vyslancem E. T. Wallesem a během půl hodiny dorazila zpráva, že prezident Eisenhower souhlasí s poskytnutím azylu. Zdá se, že to již předchozího dne zprostředkoval (16. června 1958 popravený) předseda vlády Imre Nagy. Kardinál poskytl zahraničním tiskovým agenturám interview a o dva dny později prohlásil, že vládu Imre Nagye považuje za legální, kdežto vládu Kádára, který byl dosazen zahraniční mocností, za ilegální.

Americké vyslanectví bylo však pro Mindszentyho jen jakési lepší vězení, a to nejen proto, že by byl ihned zatčen, kdyby je opustil. Kardinál si nemohl dopisovat se soukromými osobami a s Vatikánem a americkými úřady než jen prostřednictvím vyslanectví. Diplomaté ho mohli navštěvovat, ale maďarští zaměstnanci nikoliv. Svou starou matku mohl přijmout jen čtyřikrát za rok. Kromě jeho zpovědníka žádni Maďari a z cizinců jen málokterí obdrželi povolení s ním hovořit. Když viceprezident Richard Nixon navštívil vyslanectví, nenavštívil ho. Mindszenty mohl denně sloužit mši svatou, procházet se na dvoře, číst noviny a časopisy a měl k dispozici rozsáhlou knihovnu vyslanectví.

V červnu 1957 János Kádár prohlásil, že Mindszenty byl odsouzen právoplatně; přitom opomněl poznamenat, že byl sám členem revoluční vlády, která rozsudek prohlásila za neplatný. Kardinál píše ve svých vzpomínkách, že záplava ře-



János Kádár

či a slabost západních mocností zůstanou navždy ostudou dějin. Útěchou mu byla však podpora papeže Pia XII.

Po smrti Pia XII. i Jan XXIII. zpočátku sledoval stejnou linii ve vztahu ke komunistickým státům. V druhé polovině svého papežského působení však dochází ke změně s ohledem na to, že uvěřil v politiku mírové koexistence a v pokračování destalinizace. 11. dubna 1963 vydává nechvalně známou a komunisty zneužitou encykliku *Pacem in terris*. Encykliku uvítali komunisté jak ve východním, tak západním bloku. Jednání mezi Vatikánem a Maďarskem, která probíhala od dubna do června 1963, přinesla církvi jen malé výhody; podle vyjádření kardinála přinesla komunistům pouze výhody a těžké nevýhody maďarské církvi.

V říjnu 1967 americký prezident Johnson jmenoval novým vyslancem v Maďarsku Hillenbranda. Ten však svoji nástupní cestu přerušil ve Vídni, aby vyčkal vyřešení případu Mindszentyho. Kardinál prohlásil, že jako nevitáný host hned po

příjezdu vyslanec opustí budovu a změnil své rozhodnutí jen na výslovné přání papeže Pavla VI. V říjnu 1970 jednal ve Vatikánu vedoucí úřadu pro církevní záležitosti s kardinálem Casarolim. Maďarští představitelé předložili papeži prosbu, aby místo Mindszentyho jmenoval nového arcibiskupa Ostrihomi. Svatý otec odpověděl, že nezbaví Mindszentyho jeho úřadu a nebude na něj vyvíjet nátlak a bude respektovat svobodná rozhodnutí kardinála.

25. června 1971 přicestoval do Budapešti prelát József Zágon jako zmocněnec papeže. Oficiálně sdělil Mindszentymu, že vláda USA považuje s ohledem na jeho věk a změněnou politickou situaci za žádoucí, aby opustil vyslanectví. Během třídenních rozhovorů kardinál seznal, že sám papež to považuje za vítanou okolnost k tomu, aby změnil svůj dosavadní postoj, a doporučil kardinálu odcestování z Maďarska. Později *L'Osservatore Romano* (jako polooficiální tiskový orgán Vatikánu) napsal, že papež tak činí v naději, že tím bude odstraněna překážka zatěžující vztah mezi státem a církví v Maďarsku. Vatikánští diplomaté zřejmě o tom předem jednali s vládními činiteli Maďarska, jak vysvitá z protokolu, který byl Mindszentymu předložen po odcestování Zágonu. V onom protokolu se uvádí, že kardinálovu diecézi bude spravovat apoštolský administrátor; že kardinál nevydá žádné prohlášení a v tichosti opustí zemi; že ani v zahraničí nebude činit nic, co by narušovalo vztahy mezi Apoštolským stolicí a maďarskou vládou; že nezveřejní své memoáry. Kardinál odmítl takový protokol podepsat.

Poté kardinál napsal dopis prezidentu Nixonovi, ve kterém se ho táže, zda by bylo možné, aby nadále zůstal na vyslanectví. Odpověď přišla rychle a bylo mu v ní diplomaticky řečeno, že by se měl odevzdat do vůle Boží. Druhý dopis napsal papeži Pavlu VI. Píše v něm, že by nejraději opustil vyslanectví, i když by to mělo za následek jeho zatčení, a zůstal uprostřed svého milovaného národa; nicméně je ochoten odejít do vyhnanství, žádá-li si to dobro církve. Papež mu obratem odpověděl, že bere na vědomí, že je ochoten opustit zemi. Kardinál se teprve po více než roce dozvídá jemu zamlčený fakt, že Svatý stolec přislíbil komunistickému re-

## O společenství svatých – dokončení ze str. 2

Drazí přátelé, tuto krásu máme! Je to realita nás všech a činí z nás bratry, provází nás cestou života a umožňuje nám, abychom jednoho dne došli vzhůru do nebe. S důvěrou a radostí se ubírejme touto cestou. Křesťan má být radostný, má mít radost z toho, že má tolik pokřtěných bratří,

kteří jdou s ním, je podporován bratřími a sestrami, kteří jdou toutéž cestou, aby přišli do nebe, a také těmi bratry a sestrami, kteří jsou v nebi a přimlouvají se za nás u Ježíše. Jděme tedy touto cestou s radostí!

Přeložil Milan Glaser,  
Česká sekce Rádia Vatikán



žimu, že kardinál nebude v zahraničí nic podnikat nebo říkat, co by se přičilo maďarské vládě.

Američané nechápali kardinálovo myšlení a zápal, se kterým se stavěl proti komunismu. Za zmínku stojí, že během svého pobytu na americkém vyslanectví napsal 78 dopisů čtyřem americkým prezidentům (Eisenhowerovi, Kennedymu, Johnsonovi a Nixonovi), na které obdržel jen dvě písemné odpovědi; v únoru 1961 od Kennedyho a v červenci 1971 (již výše zmíněnou) od Nixona.

### V Římě, ve Vídni a na pastoračních cestách

V září 1971 obdržel kardinál amnestii od maďarské vlády. Nebylo to však důsledkem povolnosti Vatikánu, ale spíše to bylo výsledkem aktivit USA, které se kardinála chtěly zbavit jako překážky politiky uvolňování. Rozhodnutí o amnestii neobdržel však na vyslanectví, ale bylo mu zasláno několik dní poté, kdy už byl v cizině. Kardinál odpověděl, že nikdy o amnestii nežádal a že jako náprava justičního zločinu je možná jen rehabilitace. 28. září odjíždí s vatikánským diplomatickým pasem do Vídne, kde ho očekával arcibiskup Casaroli, který s ním dále cestoval do Vatikánu.

Ve Vatikánu jej přijal papež Pavel VI. s mimořádnou úctou a objal ho. Při zahájení biskupské synody stál po jeho pravici při koncelebrované mši svaté. Papež o něm v promluvě pronesl pochvalná slova.

23. října 1971 opět koncelebroval s papežem. Ten mu po mši svaté řekl, že je a zůstává arcibiskupem Ostrihomí a primasem Maďarska, a že kdyby měl nějaké potíže, má se na něj obrátit s důvěrou. Téhož dne odcestoval kardinál do Vídne, kde se usídlil v semináři, který byl založen jeho předchůdcem a byl kardinálovi podřízen. Když prohlásil, že železnou oponu považuje za provizorní a smrtonosnou hranici, vyvolalo to nespokojenost ve Vatikánu a kardinál obdržel pokyn, aby všechna svoje vyjádření, a dokonce i kázání nejprve dával Svatému stolci k posouzení. Na to odpověděl, že je předloží výhradně papeži, když on jej o to výslovně požádá.

Za své hlavní úkoly v tomto vyhnanství považoval duchovní péči o asi jeden a půl milionu maďarských emigrantů roztrou-

## Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

### Evangelium - Lk 21,5-19

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno.“ Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?“ Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: ‚Já jsem to!‘ a ‚Ten čas je tady!‘ Nechoďte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec.“ Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětře-

sení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi. Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagogám na soud a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci. Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši.“

šených po celém světě a zveřejnění svých pamětí, aby získal pozornost světové veřejnosti ohledně nebezpečí bolševismu. V 6 hodin ráno vstával a kromě sloužení mše svaté, modliteb a meditací po celý den usilovně pracoval a jen zřídka uléhal před půlnocí. Jeho spolupracovníci jen stěží s ním udrželi krok. Svatý stolec mu však neschválil jeho plán, aby založil organizaci pečující o maďarské katolické emigranty a dostal k dispozici světicí biskupy. Vydával se proto sám na pastorační cesty do celého světa.



Kardinál Mindszenty  
s papežem Pavlem VI.

Už při první cestě v květnu 1972 do západního Německa se ukázalo, že tento jeho pastorační záměr je příliš úzký. Chtěli ho vidět a slyšet i maďarští protestanti a Němci. Navštěvuje Brusel, Manchester, Fatimu. Během svých cest celebroval za týden na 5-6 různých místech mši svatou, kázal, poskytoval rozhovory tisku, rozhlasu a televizi a hovořil s věřícími. Cestoval i mnoho kilometrů za starými a nemocnými Maďary, aby je vyzpovídal a podal jim svaté přijímání.

Navštívil Vancouver v Kanadě, vysvětil v New Brunswicku (americký stát New York) nově postavený kostel pro maďarskou katolickou obec. Koncem roku 1973 byl na cestě v Jihoafrické republice, kde navštívil Johannesburg, Pretorii, Kapské město a Durban. V každém městě měl jednak maďarský program (mše svatá, kázání, setkání s Maďary), jednak anglický program v biskupské katedrále (mše svatá, kázání v maďarském jazyce překládané do angličtiny) a též přednášky.

### Zbaven arcibiskupského úřadu, další cesty a smrt

Príslib, který vatikánští diplomaté dali bez vědomí a souhlasu kardinála maďarské vládě v létě 1971, kardinál nerespektoval, i když úmyslně neprovokoval, ale hovořil o zlu bolševismu a komunistické moci v Maďarsku. Maďarská vláda

▶ nejprve proti nedodržování příslibu protestovala, pak poslala ji povolné maďarské biskupy do Vatikánu, aby protestovali. V červenci 1973, poté co četl rukopis kardinálových pamětí, vyjádřil Pavel VI. obavy, že komunistická vláda bude kardinála pomlouvat a mstít se na celé maďarské církvi. Ten odpověděl, že je zvyklý na to, že jej pomlouvají nepřátelé církve ve spojení s progresivními a levičáckými katolíky a že dějiny bolševismu ukazují, že církev nemůže nějakými vstřícnými gesty zabránit pronásledování, neboť to plyne z podstaty komunistické ideologie.

Začátkem listopadu 1973 ho papež písemně vyzval, aby se zřekl svého arcibiskupského úřadu, neboť to vyžaduje nouze způsobená tím, že arcidiecéze je 25 let bez vlády biskupa. Napsal také, že poté bude moci o publikaci svých pamětí „svobodněji“ rozhodovat. Arcibiskup odpověděl, že po zralé úvaze se nemůže zřeknout svého arcibiskupského úřadu, neboť by to vedlo k jmenování nového arcibiskupa jen se souhlasem úřadu pro církevní záležitosti, čímž by se i on sám stal zodpovědným za katastrofický stav církevních poměrů v Maďarsku. Papež k tomu nepřihlédl a dopisem z 18. prosince dal kardinálovi na vědomí, že arcibiskupský stolec Ostřihomi hodlá prohlásit za uprázdněný. 7. ledna 1974 odpovídá Mindszenty papeži, že jeho rozhodnutí nemůže přijmout, neboť by ještě více ztížilo život podle víry v Maďarsku a mezi pravověrnými věřícími a církvi věrnými kněžími by způsobilo zmatek, a žádá ho, aby své rozhodnutí změnil. To se však nestalo. 5. února současně oznámily Vatikán a Budapešť, že papež prohlásil ar-

*Pověst svatosti se zakládá na svědectví o heroických ctnostech. U mučedníků je toto svědectví obětí života za víru v Krista. U vyznavačů je třeba, aby se svatost projevila v ctnostném životě v mimořádném stupni. (...)*

*Souhrnně pro heroičnost ctností je zapotřebí dosáhnout čtyř věcí: nadprůměrnost, snadnost, radost a hojnost. Jinými slovy, předmětem heroických ctností musí být něco mimořádného a činy musí být vykonávány rychle a snadno. Také se k nim musí přistupovat s radostí a konečně často neboli vždy, když se naskytne příležitost. Zdálo by se tedy, že heroické ctnosti jsou cosi nadlidského a nemožného, ale všechny tyto ctnosti či dobré vlastnosti pramení z Ducha Svatého, kterého se dostává každému pokřtěnému. (...)*

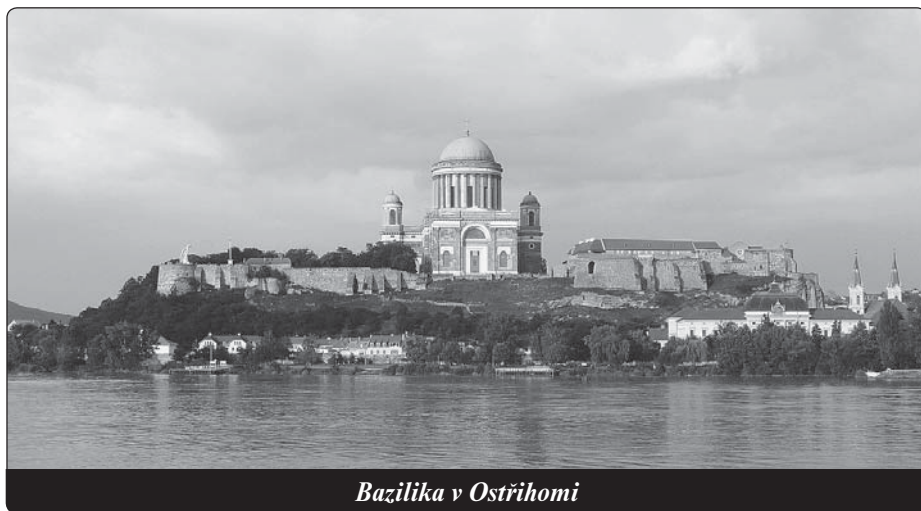
*U svatých nesmí scházet žádná z božských a mravních ctností a žádná z podmínek heroičnosti. Moudrost pak jakožto auriga virtutum („vůdce“ ctností) řídí a podporuje rozvoj všech těchto ctností. Aby se však hrdinské ctnosti mohly rozvíjet, musí mít základ v lásce.*

*Z knihy Jaroslav Němec: Cesta ke kanonizaci*

cibiskupský stolec Ostřihom za uprázdněný a jeho administrátorem jmenoval biskupa László Lékaie; ten byl vůči komunistům povolný, ale Pavel VI. ho přesto jmenoval 24. května 1976 kardinálem. Mindszenty na to ihned reagoval prohlášením, že toto rozhodnutí bylo učiněno jenom Svatým stolcem. Později k tomu uvedl: Maďarsko a katolická církev v něm nejsou svobodné; vedení diecézí se nachází v rukou komunisty kontrolované správy a žádný biskup to nemůže změnit; režim rozhoduje o obsazení církevních funkcí a o tom, koho biskupové mohou vysvětit na kněze; ústavou zaručená náboženská svoboda je potlačována, jsou kladeny překážky nepovinnému vyučování náboženství na školách, mládež je vychovávána v ateistickém duchu a věřící jsou vystaveni diskriminaci; jmenování biskupů, aniž by byly odstraněny zmíněné nepřístojnosti, neřeší problémy církve v Maďarsku; jmenování miro-

vých kněží do důležitých církevních úřadů otrásá důvěrou církvi věrných kněží a věřících v nejvyšší vedení církve. Své prohlášení ukončuje tím, že za těchto okolností kardinál Mindszenty nemohl abdikovat. Rozhodnutí Pavla VI. vyvolalo rozhořčení v mnoha zemích; Vatikán obdržel tisíce protestních dopisů; italská mládež protestovala na náměstí Svatého Petra; *Frankfurter Allgemeine Zeitung* píše o katastrofálním nepochopení komunismu, *Die Welt* o hořkých důsledcích vatikánské politiky aggiornamenta, to jest přizpůsobování se moci ateistů a spolupráci s nepřáteli víry. Imre Miklós, předseda úřadu pro církevní záležitosti, rozhodnutí papeže uvítal a ujistil ho svou podporou.

Kardinál papežovým rozhodnutím trpěl, ale nehroutil se a nenechal se odradit od svého dalšího působení. Několik dní po něm prohlásil, že jeho životní úkol se nemění a že má na pěti kontinentech co dělat. 7. května 1974 odjíždí na sedmítýdenní cestu do USA; navštívil tam celkem 35 míst (kromě jiných New York, Washington, Dallas, San Francisco, Cleveland). Byl vřele uvítán věřícími nejen maďarské národnosti, dokonce policisté ve službě před ním na ulici poklekali a prosili o požehnání. Na tiskových konferencích dával najevo svůj nesouhlas s *Ostpolitik* Vatikánu, ale vždy zdůrazňoval náležitou úctu k papeži. Po svém návratu podnikal pastorační cestu do Německa, které pak navštívil znovu v říjnu 1974, když se zúčastnil Mezinárodního knižního veletrhu ve Frankfurtu u příležitosti vydání jeho pětisetstránkové knihy *Erinnerungen* (Vzpo-



*Bazilika v Ostřihomi*



minky). Týden po svém návratu se vydal na devítidenní cestu do Austrálie a na Nový Zéland. Kromě jiných míst navštívil Perth, Adelaide, Sydney, Canberru, Brisbane a Melbourne. Na zpáteční cestě navštívil Havaj, San Francisco a New York. V dubnu 1975 cestoval do Jižní Ameriky; navštívil Caracas, Bogotu.

Na konci svého pobytu v Kolumbii se kardinál nachladil. Po návratu dostal křeče, byla blokována močová trubice. Přijal svátosti včetně posledního pomazání. Byl převezen do nemocnice a tam operován. Operace se sice podařila, ale v důsledku problémů se srdcem umírá 6. května 1975. Zádušní mši svatou a poté pohřební mši svatou za kardinála celebroidal rakouský kardinál Franz König. Mindszentyho ostatky byly podle jeho přání uloženy v kapli sv. Ladislava, která byla zbudována jeho předchůdcem na arcibiskupském stolci v Ostrihomi, arcibiskupem Györgym Szelepscényim, v bazilice v Mariazell.

### Závěr

Po změně maďarských politických poměrů byly v roce 1991 převezeny kardinálovy ostatky do Ostrihomi a uloženy v tamější bazilice. Na žádost kardinála Pétera Erdő dostalo se Mindszentymu v březnu 2012 plné právní, morální a politické rehabilitace. V roce 1993 byl zahájen proces blahorečení kardinála. Dokumentace k tomu byla pak v roce 1996 poslána Kongregaci pro svatořečení.

Kardinál byl mužem heroických ctností. Podle mého soudu jeho blahorečení nebrání, že ve vazbě podepsal přiznání ke svým údajným zločinům, protože se nejednalo o svobodný úkon, neboť komunisté mu podávali drogy. Život kardinála Mindszentyho se podobá osudu jiného velkého odpůrce komunismu, ukrajinského kardinála Josyfa Slipyje, jehož beatifikační proces byl také již zahájen.

Poznámky:

(1) Článek je zpracován na základě knihy József Kózi Hormváth: *Kardinal Mindszenty. Ein Bekannter und Märtyrer unserer Zeit*. Vydala Kirche in Not (rok vydání neuveden).

(2) Jméno „Pehm“ je odvozeno od německého slova Böhme (Čech); jméno jeho rodné vesnice dříve bylo Csehi-Mindszent; to vše, zdá se, nasvědčuje tomu, že kardinál měl české předky.

## Být v srdci církve pěvci lásky

Z francouzského breviáře k památce sv. Cecilie (22. listopadu)

**K**aždá opravdová modlitba je modlitbou církve: každou upřímnou modlitbou se něco děje v církvi a církev sama se modlí, neboť Duch Svatý, který v ní žije, je i v každé duši tím, který „se přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit“ (Řím 8,26). To je pravá modlitba, neboť „nikdo nemůže říci: Ježíš je Pán, než v Duchu Svatém“ (1 Kor 12,3). Čím byla modlitba církve, kdyby nebyla darem těch, kteří milují velikou láskou, darem Boha, který je láska? Úplný dar našeho srdce Bohu a dar, který nám vrací – plné a věčné spojení, je nejvyšší stupeň modlitby. Duše, které ho dosáhly, jsou skutečně srdcem církve: v nich žije kněžská láska Ježíšova. S Kristem skryti v Bohu mohou jen vyzařovat do druhých srdcí Božskou lásku, která je má v moci, a přispívat tak k dokonalosti všech v jednotě s Bohem, což je v minulosti jako v přítomnosti jedinou touhou Ježíšovou...

Vše vytváří jediný celek pro blažené duchy, kteří došli k hluboké jednotě Božího života: odpočinek a činnost, rozjímání a působení, mlčení a mluvení, naslouchání a vydávání se, přijímání v lásce Božského daru a opětování lásky přímo proudem dikůčinění a chvály.

Pokud jsme na cestě a cíl je ještě daleko před námi, zůstáváme pod zákonem

časného života a současně jsme si jisti, že v tajemném Těle se stane pro nás realitou Božský život v plnosti při vzájemném a společném postupu jeho údů.

Potřebujeme po celé hodiny naslouchat v tichu, nechat Boží slovo v nás se rozvíjet, až nás podněcuje k Božím chválám v modlitbě a práci.

Tradiční formy jsou tak pro nás nezbytné a musíme se účastnit veřejného kultu tak, jak to nařizuje církev, aby se náš vnitřní život probouzel, zůstával na přímé cestě a nacházel vyjádření, které mu přísluší. Pro slavnostní chvály

Boží musíme mít na zemi svatyně, abychom mohli konat slavnosti se vši dokonalostí, již jsou lidé schopni. Proto ve jménu celé církve může chvála stoupat k nebi, působit na všechny údy, probouzet jejich vnitřní život a povzbuzovat jejich bratrské úsilí. Avšak aby tento chvalozpěv byl ožívován z nitra, je ještě třeba na těchto místech modlitby vyhradit čas k duchovnímu prohlubování. Jinak tato chvála degeneruje v bezduché koktání rtů. Právě díky těmto ohniskům vnitřního života se uchráníme tohoto nebezpečí; duše tu mohou meditovat před Bohem v tichu a samotě, aby byly v srdci církve pěvci lásky, která oživuje.

(Archiv Světla)



### Poselství Královny míru Mirjaně

*„Drahé děti! Znovu vás mateřsky zvu, abyste milovali, abyste se neustále modlili za dar lásky, abyste milovali nebeského Otce nade všechno. Když milujete Jeho, budete milovat i sebe a svého bližního. To se nemůže rozdělovat.*

*Nebeský Otec je v každém člověku, každého člověka miluje a každého člověka volá jeho jménem. Proto, děti moje, skrze modlitbu naslouchejte vůli nebeského Otce. Hovořte s Ním. Mějte osobní vztah s Otcem, který ještě víc prohloubí vztah mezi vámi, společenství mých dětí, mých apoštolů. Jako matka si přeji, abyste se skrze lásku k nebeskému Otci pozvedli nad pozemské marnosti a pomáhali druhým postupně poznávat nebeského Otce a přibližovat se k Němu. Děti moje, modlete se, modlete se, modlete se za dar lásky, neboť láska je můj Syn. Modlete se za své pastýře, aby stále měli lásku k vám, jako ji měl a ukazoval můj Syn tím, že dal svůj život za vaši spásu. Děkuji vám.“*

Medžugorje 2. listopadu 2013

## Jubilejní rok Schönstattskeho díla

**S**vatý otec František byl informován P. Heinrichem Walterem, generálním představeným institutu Schönstatt-Patres a předsedou generálního prezidia mezinárodního Schönstattskeho díla o jubilejních oslavách, které se vztahují ke dni, ve kterém před sto lety Josef Kantenich, tehdy kněz Společnosti katolického apoštolátu, pohnut úmyslem náboženské obnovy, založil v Schönstattu u Vallendaru výše zmíněné dílo. To se událo v aktu zasvěcení, v úmluvě lásky s Marií, která je uctívána pod titulem Tříkrát podivuhodná Matka a Vítězná Královna.

Proto Svatý otec udělil dekretem Apoštolské penitenciáře *Prot. N.589/13/I* z 2. října 2013 po dobu trvání jubilejního roku od 18. října 2013 do 26. října 2014 plnomocné odpustky za obvyklých podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) všem členům Schönstattskeho díla a věřícím, kteří upřímně litují svých hříchů, uvedou své srdce v soulad s duchovními cíli Roku víry, zúčastní se jubilejních oslav 100. výročí založení Schönstattu nebo stráví určitou dobu rozjímáním, které zakončí modlit-

bou Otče náš, Vyznáním víry, a vzýváním Tříkrát podivuhodné Matky, Vítězné Královny. To platí v uvedené době po všechny dny v Schönstattě, ve stanovených jubilejních dnech v Římě a ve všech schönstattskeých kapličkách na světě.

### Poutní místo Rokole

Duchovní centrum Schönstattskeho hnutí se v České republice nachází v Rokoli, nedaleko obce Bohdašín na severozápadním okraji Orlických hor. Středem duchovního života společenství je česká schönstattskeá kaplička Betlém.

Podle legendy zabloudilo ve zdejších hlubokých lesích (rokli) děvčátko. Ve vel-

ké tísni se obrátilo o pomoc k Panně Marii. Ta se dívce zjevila a vyvedla ji za ruku z lesa ven. V místě zjevení vytryskl pramen a vznikla tu studánka, později zde vystavěli dřevěnou kapli, která byla v roce 1859 nahrazena kaplí zděnou. V roce 1930 dal továrník Příbyl postavit kostel. Vedle kostela stojí dřevěná stavba Lorety, kde můžeme vidět obrazy sedmi bolestí Panny Marie v podání lidového umělce.

Po pádu totality byla v Rokoli postavena a 19. července 1997 posvěcena první originální svatyně v Čechách – kopie původní kapličky v Schönstattě. Je to 143. schönstattskeá kaplička na světě a ne- se ideál – poslání Betléma. Tři roky na to byl dobudován v její blízkosti provinční dům, kde v současné době žije asi 20 sester, většinou už starších a nemocných.

### Oslavy a významné dny:

- 7. 12. 2013 – Velehrad: obnova korunovace Panny Marie za Královnu důvěry – pouť
- 6. 5. – 31. 5. 2014 – návštěva symbolu Otce pro původní svatynku
- 16. 5. – 17. 5. 2014 – pěší poutě do Rokole
- 17. 5. 2014 – Rokole: schönstattskeá pouť, hlavní oslava jubilea v ČR
- 19. 7. 2014 – Rokole: výročí svatyně Betlém – mše svatá ve 12 hodin
- 11. 8. 2014 – Rokole: výročí vzniku Schönstattu u nás – mše svatá ve 12 hodin
- 15. 10. – 19. 10. 2014 – Schönstatt
- 23. 10. – 26. 10. 2014 – Řím

Zdroj: [www.schoenstatt.cz](http://www.schoenstatt.cz)

## Hans Küng zvažuje pro sebe eutanázii

Německý profesor teologie Hans Küng napsal, že uvažuje o eutanázii. Důvodem je věk a strach z nemoci. V komentáři třetího svazku svých pamětí 85letý Küng uvedl, že k úvahám o eutanázii jej přinutila Parkinsonova nemoc a makulární degenerace – začínající ztráta zraku. „Nechci pokračovat v životě ve vlastním stínu,“ napsal. Küng je znám svou heterodoxní teologií, která je v rozporu s učením katolické církve.

„Nechci být umístěn v sanatoriu... Mám-li se rozhodnout sám, prosím, respektujte mé přání,“ řekl. Tím naznačil, že zvažuje ukončit svůj život pomocí švýcarského zařízení „důstojné“ eutanázie. „Nejsem unaven ze života, jsem unaven ze žití... Žádný člověk není zavázán k tomu, aby nesnesitelně trpěl proto, že jeho utrpení je od Boha,“ napsal. „Lidé se mohou

rozhodnout sami za sebe. Žádný kněz, lékař ani soudce jim v tom nemohou zabránit.“ *Der Spiegel* k tomu uvedl, že zinscenování vlastní smrti by mělo být posledním protestem proti oficiální církvi.

Anthony Ozimic, správce komunikace pro *Společnost na ochranu nenarozených dětí* se pro LifeSiteNews.com vyjádřil, že pro-life komunita po celém světě si potřebuje ujasnit jednu věc. Küngův život je stejně vzácný jako všechny lidské životy, narozených i nenarozených, a on nemá žádné právo si jej vzít. „Stále není pozdě, aby Küng spatřil světlo evangelia života. Tím může být svědectví kajících se bývalých potratářů, kteří budou svědčit.“

Ozimic, který napsal postgraduální akademickou práci o vlivu západního společenského morálního života na legislativu potratu, dodává: „Je jednou

z tragédií moderní církevní historie, že se Hans Küng nestal velkým ochráncem života jako jeho spolupracovník a peritus (teologický poradce) na Druhém vatikánském koncilu, Joseph Ratzinger.“ Ozimic dále uvádí, že koncem roku 1960 Küng na rozdíl od Ratzingera odmítl přijmout myšlenku, že západní kulturní revoluce byla anarchickým vzbouřením proti principům, které ochraňovaly civilizaci. „Dobrovolná sebedestrukce je rovněž formou vzbouření se proti těmto principům,“ vyjádřil se Ozimic.

Küng odmítal prostřednictvím médií pravdy katolického učení, souhlasil s potraty, antikoncepcí, homosexualitou, odmítal papežskou neomylnost a odsuzoval zákaz svěcení žen na kněze. A byl to právě kardinál Ratzinger ve funkci prefekta Kongregace pro nauku víry, který Küngovi zrušil povolení učit jako profesor teologie na univerzitě v Tübingenu.

Podle *LifeSiteNews*, 3. října 2013



## Schönstatt, apoštolské hnutí charakterizované spiritualitou úmluvy

**S**chönstattské hnutí patří ke starším z velkých hnutí a nových duchovních společenství v katolické církvi.

Bylo založeno P. Josefem Kentenichem (1885–1968) a své jméno odvozuje od místa svého vzniku: Schönstatt, místní část Vallendaru u Koblence. „Původní svatyňka“, prostá mariánská kaplička, je místem charismatického zakládacího procesu v den 18. října 1914, který Schönstatt chápe jako „úmluvu lásky“ podle vzoru biblického svazku s Bohem.

V této úmluvě lásky hraje centrální roli Panna Maria, žena v blízkosti Boha i lidí. Skrze úmluvu lásky, ve které ústřední úlohu zaujímá vzájemná zodpovědnost partnerů v úmluvě, Pannu Marii prosili, aby v Schönstattu působila zvláštním způsobem jako matka a vychovatelka křesťanů pro hlubokou, živou a všední den formující lásku k Bohu a lidem. Úmluva lásky s Pannou Marií a v ní zakořeněná vazba na „Původní svatyňku“ se stala středem jak Schönstattu, tak i spirituálním centrem a duchovním středem a domovem mezinárodního Schönstattského apoštolského hnutí.

Schönstatt je dnes mezinárodním spirituálním centrem světového Schönstattského hnutí, které se rozšířilo do více než 110 zemí. Ve světě existuje asi 200 schönstattských center s „Schönstattskou svatyňkou“, věrně podle originálu vystavěnou

kopii „Původní svatyňky“ v Schönstattě/Vallendaru.

Několik milionů lidí je doprovázeno a formováno na své cestě víry prostřednictvím Schönstattu, především skrze „kampaň putující Matky Boží“, vzniklou v roce 1950 v Brazílii, ve které se církev ve smyslu misionářské a hledající duchovní péče vydává na cestu k lidem.

Schönstattská spiritualita je podstatně utvářena vírou v Boží vedení ve všedním životě a organismem osobních, místních a ideových vztahů.

P. Kentenichovi bylo už desítky let před II. vatikánským koncillem jasno: to, co církev potřebuje, jsou lidé a společenství vytvářená zevnitř a ne z prostředí, které je obklopuje, kteří se v duchu „svobody dětí Božích“ osobně rozhodují pro Boha. Při konkrétní práci Schönstattu pak jde o to, zajistit pedagogické předpoklady pro víru zakořeněnou ve všedním dni.

Vedle praktických prostředků k formování osobnosti nabízí schönstattská spiritualita především školení v konkrétním životě: v událostech, v lidech a setkáních hovoří Bůh života a povolává ke konkrétnímu jednání. V úmluvě lásky a ve vazbě na různé „Schönstattské svatyňky“ nacházejí lidé domov v milosrdné Boží lásce jako v pevném základu pro všechnu náboženskou aktivitu. Přenechávají se spasitelné lásce Kristově, která podněcuje k aktivní činnosti při evangelizaci; přitom jde

o to, jak zdůrazňoval P. Kentenich, vytvářet svět zevnitř v Duchu Svatém, nést v sobě religiózní atmosféru a uvádět ji do okolí. Tak chce Schönstatt zajistit klima, ve kterém rostou lidé, křesťané, kteří se svobodně rozhodují, chápou se iniciativy, zodpovědně zacházejí se sebou i se světem, mají radost z rozmanitosti povolání a charismat.

Členové hnutí se angažují ve velkém počtu výchovných projektů, sociálních pomocných projektů, aktivit v misionářské, kulturní a politické oblasti, zejména také ve spolupráci s jinými duchovními společenstvími a církevními iniciativami.

### Schönstattská spiritualita:

- usiluje o nalezení konkrétních způsobů každodenního života z víry,
- usiluje o pružnou reakci na výzvy dnešní moderní společnosti,
- umožňuje nalézt Boha a žít s ním uprostřed dnešního světa,
- posiluje a prohlubuje křesťní „úmluvu lásky“ s Bohem,
- rozvíjí hluboký osobní vztah k Panně Marii, která nás vede k Bohu, k lidem a vychovává nás v pevné, svobodné, křesťanské osobnosti,
- pomáhá k vytváření zdravých vztahů jak s Bohem, tak s lidmi,
- snaží se propojit duchovní a každodenní život,
- usiluje o harmonické propojení všech oblastí života,
- podporuje rozvoj v celistvou, harmonickou osobnost,
- snaží se pomoci jednotlivcům i společenstvím nalézt vlastní jedinečné životní poslání a způsob života ve vztahu k Bohu, blízkým lidem a společnosti uprostřed dnešního světa,
- je univerzální pro každý způsob života, ať se jedná o život laiků, nebo zasvěcených osob, jednotlivců, rodin, či větších společenství,
- odpovídá na moderní potřebu svobody, flexibility stejně jako potřebu přijetí, jistoty a stability: nalézt místo domova, kde lze zapustit hluboké kořeny.

Zdroj: [www.schoenstatt.cz](http://www.schoenstatt.cz)



Rokle, duchovní centrum Schönstattského hnutí v České republice

## Co je tedy nyní Schönstatt?

*Mnozí se ptají: Co je tedy vlastně Schönstatt? Místo? Hnutí? Spiritualita? Cesta? To vše.*

*Abychom porozuměli nějaké monumentální stavbě, je důležité znát jejího architekta a vnější okolnosti, za nichž byla postavena. Proto není nedůležitý okamžik, v němž Schönstatt vznikl.*

Bylo to v říjnu 1914.

Klíčový rok, který do historie uvádí počátek neslýchané změny. „Byl jsem svědkem,“ jak říká britský teoretik kultury a filosof historie Arnold Toynbee, „první etapy světové revoluce, která začala v roce 1914 a od té doby se nezadržitelně rozvíjela dál.“

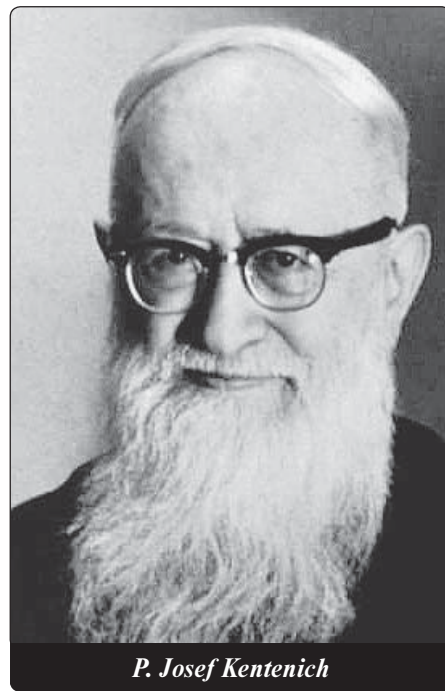
V dopise, který napsal pár dní před svou smrtí v září 1968, v roce studentské revolty, P. Kentenich podtrhuje skutečnost, že historie Schönstattu a historie nejnovější doby začaly s rokem 1914, „protože tím začal velký převrat ve světě a v církvi, který dnes dospěl k určitému vrcholu...“ Od roku 1914 jsme se měrou rostoucí rok od roku skrze naši úmluvu lásky s Pannou Marií smysluplně zavazovali k heslu: „S Pannou Marií v radostné naději a s vědomím vítězství do nejnovější doby...“

### Schönstatt - místo

„Schönstatt“, jak jednou vysvětluje sám P. Kentenich rodinám v USA, se skládá ze slov „schön“ (krásný) a „Statt“ (místo), tedy: Schönstatt = krásné místo.

Šedesát kilometrů od Bonnu, kde Mosela ústí do Rýna, leží Koblenz, který ve svých počátcích pochází od Římanů. Sedm kilometrů severně odtud leží na východní straně Rýna malebné městečko Vallendar se svým krásným městským jádrem. Na kraji městečka Vallendar, kde se otvírají směrem k Rýnu údolí tří potoků, působil P. Kentenich od roku 1912 jako spirituál, duchovní průvodce žáků ve studijním domově. Nabádal je, aby sami sebe vychovávali v „pevné, svobodné, kněžské charaktery“.

V dubnu 1914 mladí studenti založili Mariánskou kongregaci. V červenci téhož roku jim byla dána k dispozici malá kaplička v údolí, zasvěcená archandělu Michaelovi, která už delší dobu nebyla využívána. Sloužila jako místnost pro odkládání zahradnického náradí. Ve své přednášce 18. října 1914 představuje P. Kentenich mladým studentům svou „tajnou zamilovanou ideu“, tj. „smělou myšlenku“: „Rád bych z tohoto místa udělal poutní místo, místo milosti pro náš dům a pro celou německou provincii, a možná ještě pro další využití. Všichni, kteří sem při-



P. Josef Kentenich

jdou, aby se modlili, mají zakusit nádheru Panny Marie...“

18. října 1943 byla v Nueva Helvecia (Uruguay) vysvěcena první věrná kopie původní „Schönstattské svatyňky“. Tím v celém světě započalo zmnohonásobení svatyňek; dnes je jich bezmála 200.

Tato zvláštní přítomnost Matky Boží Panny Marie na konkrétních místech - to je na svatyňkách to podstatné - nachází od roku 1965 v rodinách další rozšiřování domácích svatyňkách.

### Schönstatt - rodina

Rodinou se miní otec, matka, děti, sourozenci. Malý i velký svět osobních vztahů, zážitků, zvyků. Společná historie, ideál, hodnoty, cíle.

Schönstatt měl od počátku Matku. Tuto obdivuhodnou ženu, která jako Matka Boha zároveň dostala za úkol být Matkou lidí: Panna Maria v Schönstattě platí za Zakladatelku, Královnu a Vychovatelku.

V průběhu doby ze svatyňky zjevila svou krásu. Stovky a tisíce lidí o tom mohou podat svědectví. Na začátku druhé světové války, při slavnosti stříbrného jubilea založení, P. Kentenich napsal:

„Co velkého a cenného jsme během této doby na tomto svatém místě mohli přijmout, je v bezprostředním spojení s Matkou, Paní a Královnou Schönstattskou. Ona je prostě dar Boží moudrosti, dobra a všemohoucnosti, který 18. října

*„My nechceme konec konců nic jiného než zastupovat Boží věc. Vládnout má On, nikoliv my. Naše čest může být pošlapána, můžeme být rozdrceni, upáleni, jen jeden musí žít. Kdo je to? Bůh a Matka Boží, všude musí triumfovat Boží království... Nechceme naši rodinu, jestliže neodpovídá Božímu plánu, my chceme výlučně jen Boží plán.“ (OW 51,63)*

*„Čím to je, že náš křesťanský život má často tak málo vzpruhy, tak málo radosti, dynamické síly, iniciativy, tak málo výbojnosti? Odkud to všechno je? Zůstáváme na kříži jen viset. Jistě, to je velmi cenné. Ale k čemu to pomůže?... Každopádně si myslím, že když nemyslíme na účast na božském životě a nemyslíme na účinky této účasti, zůstaneme v jádru pesimisty se svěšenou hlavou. Již nyní však přijímáme účast na Spasitelově oslaveném těle... Jak velice bylo ono pohyblivé! Hned zde a hned zase tam. Co to znamená? Hned! Moje duše musí být bdělá. K čemu? Musí být pohyblivá, vnímavá pro všechna vnuknutí, která nám dává Boží láska. Jak velká je to věc, když může člověk nést s radostí za Spasitelem jeho kříž a může si říct: Vstát z mrtvých! To lepší já, Boží dítě ve mně, se nyní probouzí a je cíl.“ (25. 4. 1965, Aus dem Glauben leben, Vallendar 1994, sv. 17).*



zvláštním způsobem dal Bůh naší rodině a skrze ni znovu i světu.“

Od začátku byl v Schönstattu Otec Kantenich nástrojem Matky Boží Panny Marie. Muž velkých, jasných cílů, rozhodnutý a závazný. Kněz, který znal své lidi a zajímal se o nejmenší maličkosti jejich života.

Když byl jmenován spirituálem, duchovním průvodcem a vedoucím, popsal ve své nástupní přednášce svůj základní postoj: „Tímto se vám dávám zcela k dispozici se vším, čím jsem a co mám: moje vědění i nevědění, mé konání i nekonání, především ale mé srdce.“ Schönstatt je velká sourozenecká rodina. Toto sourozenectví přesahuje krevní příbuzenství. Je to sourozenectví založené v Kristu a Panně Marii a slouží k opravdové osudové provázanosti všech těch, kteří se od 18. října dali pojmut do úmluvy lásky.

#### Schönstatt - misie

Tím, že zvláštním způsobem přebírá poselství Panny Marie, přiměl nás Schönstatt také k poslání pro církve ve světě dneška. Neboť Panna Maria a církve patří nerozdělitelně dohromady, s Pannou Marií jako modelem a Matkou církve.

O tom přináší svědectví nápis, který chtěl mít zakladatel vytesaný na svém náhrobku: „Dilexit Ecclesiam“ - „Miloval církev“.

#### Schönstatt - cesta

Jako církve je i Schönstatt stále na cestě, na cestě k Otci, v nasazení pro jeho království na tomto světě, až nastane „nové nebe a nová Země“ (2 Petr 3,13).

Zatím co se blíží 100. výročí založení, jde o to, zůstat věrni původnímu duchu, který je ztělesněn především v osobě zakladatele. Současně stále znovu se hledá, jak se ve větší flexibilitě přizpůsobit různým střídajícím se lidem, kulturám, dobám a poměrům. Přitom to zdůrazňuje originalitu každého jejího člena, každé skupiny a kultury. Snaží se každého obohatit skrze svou historii a tradici, a současně skrze stále nový příspěvek svých členů zůstat v trvalém růstu.

Proces, který neprobíhá bez napětí a potíží. To je cena za ztělesnění křesťanství, které by se chtělo stát solí světa a světlem světa - dnešního světa.

Zdroj: [www.schoenstatt.cz](http://www.schoenstatt.cz)

## Kdo chce válku v Sýrii?

23. listopadu se má konat Ženevská mírová konference o Sýrii. „Bez účasti opozice se však konat nebude,“ prohlásil zmocněnec OSN pro Sýrii Lachdar Brahími. Uvedl, že opoziční fronta je velmi roztržštěná a není schopna sestavit delegaci. Navíc vláda nechce s bojující opozicí jednat.

Pro Vatikánský rozhlas pak chaldejský biskup Aleppa Mons. Antoine Audo mimo jiné řekl: „Myslím, že je zapotřebí vůle mezinárodního společenství, aby bylo možné najít cestu pokoje a smíření. Tohoto setkání by se měly účastnit všechny strany konfliktu, syrská vláda a demokratická opozice nezávislá na jakékoli zahraniční podpoře, zvláště zbrojní a finanční.“ A o současném stavu syrského konfliktu dodává: „Je to stále problematictější. Samozřejmě je známo, že zde je armáda a vláda, ale pokud jde o druhou stranu, neví se nic konkrétního. Existuje spousta skupin různých denominací, které vytvářejí opravdu obrovský chaos. I my Syřané máme potíž identifikovat tyto lidi. Vidíme, že dochází k vnitřním bojům a to je reálný znak manipulace, která je řízena ze zahraničí. To lze objektivně říci. Jsou zde jistě také fundamentalisté.“

Myslím, že za nimi stojí síly, které je vybavují zbraněmi, aby dosáhly přesného cíle. Nic se neví. Je opravdu velmi obtížné identifikovat je, protože neexistují konkrétní lidé, jména, oficiální sdělení. Zničily hospodářství, průmysl, paralyzovaly zemi. A to všechno, aby se chopily vlády, aby se chopily moci.“

Modlitba a půst za mír ve světě, za svobodu a demokracii je stále potřeba. Satan nikdy nespí, a Bůh chce, aby se jeho děti přičinily o záchranu světa.

*S využitím zpráv tiskových agentur*



## Nedostatek vytrvalosti v povolání

Více než 3 000 řeholníků a řeholnic každoročně opouští cestu zasvěceného života. Tento údaj uvedl sekretář Kongregace pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života. Arcibiskup José Rodríguez Carballo promluvil na Papežské univerzitě Antonianum v rámci semináře týkajícího se krize řeholních povolání. Ve svém dlouhém příspěvku, jehož úvodní část publikoval 30. října *L'Osservatore Romano*, analyzuje důvody odchodu z řeholních společenství: „Naše kongregace vyřešila v letech 2008 až 2012 celkem 11 805 žádostí o dispens, což je ročně 2 361 případů výstupu z řádu, nebo přestupu do jiného řádu či do diecéze. Kongregace pro klérus za tutéž dobu udělila laicizaci 1 188 řeholním kněžím, což je přibližně 368 řeholních kněží za rok. Důvodem této situace je nestálost, te-

dy nedostatek vytrvalosti v povolání. Za posledních pět let jde o 13 123 řeholníků a řeholnic, což je 2 625 případů za rok, to znamená, že z jednoho tisíce povolání nevytrvá 2,54 případů. K nim je třeba ještě připočítat ty případy,“ dodává arcibiskup Carballo, „které projednává Kongregace pro nauku víry, takže poměrně přesným odhadem více než 3 000 řeholníků a řeholnic ročně vystupuje z řádu.“ Sekretář kongregace pro zasvěcený život uvádí, že tato situace je důsledkem kultury provizoria neboli tzv. zappingu, což je termín označující nepřetržité přepínání televizních programů dálkovým ovladačem. „Příčinou této fluktuace povolání je tedy neochota přijmout definitivní závazek,“ říká arcibiskup Carballo, který patří do řádu Bratří menších.

*Podle České sekce Rádia Vatikán*



**Pondělí 18. 11. 2013: 6:05** Octava dies (742. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod [P] **7:45** NOEkreace (201. díl) **8:00** Festival dobrých zpráv 2013: Soutěžní snímky festivalu – 3. část **11:00** Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík **11:20** Přejeme si... **11:35** Never more **11:50** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Cesta návratu **13:05** Octava dies (742. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:35** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **14:30** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (2. díl): Peníze z nebe [L] **15:00** Losování soutěžního pořadí Mezinárodní soutěže ve zpěvu komorních ansámbků Stonavská Barborka [L] **15:30** Festival dobrých zpráv 2013: Soutěžní snímky festivalu – 4. část **18:30** Kamarádi v dobrém i ve zlém [P] **18:32** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **18:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (33. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:05** V souvislostech (28. díl) **19:25** Přejeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 18. 11. 2013 [P] **20:00** Poslední noc Johanky z Arku: La dernière Nuit de Jeanne d'Arc **21:05** Na koberečku – (153. díl) [P] **21:15** Předání proutěného řemesla [P] **21:40** Terra Santa News: 13. 11. 2013 **22:05** Noční univerzita: Mgr. Matyáš Zrno – Afghánistán, zač jsme bojovali **23:00** Octava dies (742. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: I. světová válka.

**Úterý 19. 11. 2013: 6:05** Zprávy z Věčného města: 18. 11. 2013 **6:15** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **7:55** Pro víta mundi (66. díl): P. Mgr. Adam Rucki (1. díl) **8:35** Kněz zpívající reggae **8:55** Misie naživo – Salesiáni **10:00** Octava dies (742. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Mgr. Matyáš Zrno – Afghánistán, zač jsme bojovali **11:25** Cesta návratu **11:40** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **11:45** Kamarádi v dobrém i ve zlém **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Zprávy z Věčného města: 18. 11. 2013 **12:25** Platinové písničky (82. díl): Dechovka **12:55** Propast **13:25** Ars Vaticana (30. díl) **13:40** Víra plná života (Chile) **14:25** Kulatý stůl: I. světová válka **16:00** Budu pomáhat: Hořovické maminky **16:10** Přejeme si... **16:35** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **17:00** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **17:05** Noeland (45. díl) **17:35** Věříš tomu? **17:37** Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík **18:00** Festival dobrých zpráv 2013: Slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení festivalu [L] **19:20** NOEkreace (201. díl) **19:30** Never more **19:40** Zpravodajské Noeviny (533. díl): 19. 11. 2013 [P] **20:00** Relikvie a růže **21:30** Guyanská Diana **22:00** P. S. **22:10** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (83. díl) **23:35** Přejeme si... **23:50** Zprávy z Věčného města: 18. 11. 2013 **0:05** Jezuité o: Etika v podnikání **0:25** Hluk **0:40** Terra Santa News: 13. 11. 2013.

**Středa 20. 11. 2013: 6:05** Zpravodajské Noeviny (533. díl): 19. 11. 2013 **6:20** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod **7:30** Předání proutěného řemesla **8:00** Relikvie a růže **9:30** Ars Vaticana (30. díl) **9:40** Harfa Noemova **10:05** Zprávy z Věčného města: 18. 11. 2013 **10:20** Generální audience [L] **11:45** NOEkreace (201. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poslední noc Johanky z Arku: La dernière Nuit de Jeanne d'Arc **14:00** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou **14:40** Na koberečku – (153. díl) **14:50** Jezuité o: Etika v podnikání **15:10** Cesta návratu **15:25** Zpravodajské Noeviny (533. díl): 19. 11. 2013 **15:45** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (83. díl) **17:05** Můj Bůh a Walter: Vykoupení [P] **17:20** Zprávy z Věčného města: 18. 11. 2013 **17:35** Kde se dělá dobro [P]

**18:00** Octava dies (742. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Skromný zachránce [P] **18:32** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **18:40** Svatostýnský Hubertská pouť **18:50** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (2. díl): Peníze z nebe **19:15** Terra Santa News: 20. 11. 2013 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval (31. díl): AMM Band [L] **21:15** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Křesťanské učení o spravedlivé válce [P] **22:20** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **23:10** Generální audience papeže [P] **23:40** NOEkreace (201. díl) **23:55** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského.

**Čtvrtek 21. 11. 2013: 6:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (33. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **6:40** Jezuité o: Etika v podnikání **7:00** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **7:15** Platinové písničky (82. díl): Dechovka **7:45** Hluk **8:00** Terra Santa News: 20. 11. 2013 **8:20** Živě s biskupem: Mons. Ladislav Hučko **9:40** Nadace Divoké husy **9:55** Never more **10:05** Kulatý stůl: I. světová válka **11:35** Obec Banka **11:45** Skromný zachránce **11:47** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černohorského **13:55** Generální audience papeže **14:25** Až na konec světa **15:35** Guyanská Diana **16:00** Zpravodajské Noeviny (533. díl): 19. 11. 2013 **16:15** O křížové cestě s Markem Trizuljakem [P] **16:35** Propast **17:05** Ars Vaticana (1. díl) **17:15** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **17:40** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **17:45** Neboj se být jiný! **17:47** NOEkreace (201. díl) **18:00** Mše svatá na zakončení Trnavské noviny 2013 [L] **19:30** Budu pomáhat: Júnův statek **19:40** Zpravodajské Noeviny (534. díl): 21. 11. 2013 [P] **20:00** Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut [L] **21:10** Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Bocholt, Belgie [P] **21:45** Zpravodajské Noeviny (534. díl): 21. 11. 2013 **22:05** P. S. **22:15** Přejeme si... **22:30** Octava dies (742. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (2. díl): Peníze z nebe **23:25** Pro víta mundi (66. díl): P. Mgr. Adam Rucki (1. díl) **0:10** Zpravodajské Noeviny (534. díl): 21. 11. 2013 **0:25** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **0:40** Peru – Cesta slibu.

**Pátek 22. 11. 2013: 6:05** Zpravodajské Noeviny (534. díl): 21. 11. 2013 **6:20** NOEkreace (201. díl) **6:30** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (2. díl): Peníze z nebe **6:55** Cesta návratu **7:10** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **8:00** Hudební magazín Mezi pražci **8:40** Cévní mozková příhoda – problém současnosti **8:55** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Křesťanské učení o spravedlivé válce **10:00** Kde se dělá dobro **10:20** Na koberečku – (153. díl) **10:30** Bůh v Číně **11:30** Město Leopoldov **11:45** Neboj se být jiný! **11:47** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (1. díl) **13:15** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **13:35** Colours 2006 Havlovi **14:30** 22 hláv **15:10** Předání proutěného řemesla **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (33. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (534. díl): 21. 11. 2013 **16:15** Harfa Noemova **16:40** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **17:45** Osmý tón Svatého Hostýna **18:05** Hornolidečko – Seninka **18:15** Farnost Monastur **18:30** Nečekaná výprava do Afriky [P] **18:32** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **18:40**

Můj Bůh a Walter: Vykoupení **18:55** Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Bocholt, Belgie **19:30** Odkaz vysočanských předků **19:40** Zprávy z Věčného města: 22. 11. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: Encyklika Lumen Fidei [L] **21:40** Na koberečku – (153. díl) **21:50** Kaplička pana Zemana **22:00** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Pro víta mundi (66. díl): P. Mgr. Adam Rucki (1. díl) **23:25** O křížové cestě s Markem Trizuljakem **23:50** Jak potkávat svět: Zdeněk Hajný.

**Sobota 23. 11. 2013: 6:05** Hornolidečko – Seninka **6:15** Zprávy z Věčného města: 22. 11. 2013 **6:25** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **6:40** O křížové cestě s Markem Trizuljakem **7:00** Klapka s... (70. díl) **8:00** Jezuité o: Etika v podnikání **8:25** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **8:30** Noeland (45. díl) **9:00** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **9:25** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **9:40** 869 dní **10:10** Na pořadu rodina – Nevzdali jsme to **11:10** Hvězdný prachy – odhalte falešné sliby včas (2. díl): Peníze z nebe **11:35** Kde se dělá dobro **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. **12:20** Zprávy z Věčného města: 22. 11. 2013 **12:30** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **13:00** Přejeme si... **13:15** Terra Santa News: 20. 11. 2013 **13:40** Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut **14:45** NOEkreace (201. díl) **14:55** Hluk **15:10** Zpravodajské Noeviny (534. díl): 21. 11. 2013 **15:25** Platinové písničky (82. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko – Seninka **16:10** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou **16:50** Never more **17:00** Pro víta mundi (67. díl): P. Mgr. Adam Rucki (2. díl) **17:40** Peru – Cesta slibu **18:00** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota [P] **18:25** Sedmihlášky (59. díl): Martcovský kohouti **18:30** Nečekaná výprava do Afriky **18:35** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **19:40** V souvislostech (29. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **20:50** Harfa Noemova [P] **21:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem **21:40** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 22. 11. 2013 **22:20** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Církevní právo – rozvod **23:30** Budu pomáhat: Júnův statek **23:40** Jde o život.

**Neděle 24. 11. 2013: 6:15** Farnost Monastur **6:30** Na koberečku – (153. díl) **6:40** Národní kámen **7:20** Ars Vaticana (1. díl) **7:30** Cvrlikání (23. díl): Nevermore & Kosmonaut **8:40** Předání proutěného řemesla **9:05** Misie naživo – Salesiáni **10:10** Zprávy z Věčného města: 22. 11. 2013 **10:30** Mše svatá s papežem Františkem z Vatikánu na zakončení Roku víry [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (29. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (83. díl): Dechovka **14:05** Cesta k andělům (63. díl): Lucie Výborná **14:55** Budu pomáhat: Júnův statek **15:00** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Křesťanské učení o spravedlivé válce **16:05** NOEkreace (202. díl) [P] **16:15** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **16:30** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! [P] **16:55** Sedmihlášky – Seděla na jamě [P] **17:00** Noeland (45. díl) **17:35** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **17:50** Zprávy z Věčného města: 22. 11. 2013 **18:05** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – velvyslankyně České republiky ve Francii **18:20** Rok na Svatém Hostýně **19:15** Jezuité o: Mariánská zjevení **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (743. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** MFF Strážnice 2013: Naše světla... [P] **22:05** V souvislostech (29. díl) **22:25** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **23:25** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Ars Vaticana (1. díl) **0:20** Život zvířeti.



**PUZZLE BETLÉMA – 260, 480 a 920 dílků. Cena 150, 280 a 400 Kč. Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • tel. 728 133 220 • [www.volny.cz/trebicmartin](http://www.volny.cz/trebicmartin).



Matice svatokopecká pořádá v Muzeu Matice svatokopecké (Svatý Kopeček u Olomouce) od 30. 11. 2013 do 12. 1. 2014 VÝSTAVU BETLÉMŮ. Otevřeno od 21. 12. do 5. 1. denně od 10 do 16 hod., v ostatní době jen v sobotu od 12 do 16 hod. a v neděli od 10 do 16 hod. Vstup do muzea dřevěnými vraty severní rezidence svatokopecké baziliky je označen.



**Zlaté přívěšky – 14karát. zlato: „ZÁ- ZRAČNÁ MEDAILKA“** – v. 14 mm – 1980 Kč • v. 16 mm – 2980 Kč, v. 19 mm – 4800 Kč. **ŠKAPULIŘ** – v. 15 mm – 2980 Kč. To vše i ve stříbre. Zasiláme do 3 týdnů na dobírku + poštovné a balné. **Objednávky:** L. Novotná, Zikova 13, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

V Loretě Rumburk se představí příběhy německých antifašistů. **Malá putovní výstava ZAPOMENUTÍ HRDINOVÉ o německých odpůrcích nacismu v českých zemích** je po celý listopad k vidění v křížové chodbě barokní památky. Je sestavena z deseti velkoformátových výstavních panelů, na nichž jsou vylíčeny historické souvislosti a představeno šest životních příběhů pamětníků. **Výstava probíhá do 30. 11. 2013. Navštívit ji lze od úterý do soboty, od 9 do 16 hodin.** Vstupné je 50 a 25 Kč.

Autory výstavy jsou Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd ČR, Muzeum města Ústí nad Labem a Národní archiv. Obecná část malé putovní výstavy popisuje postavení německé menšiny v meziválečném Československu, postupný příklon většiny českých Němců k Henleinově Sudetoněmecké straně, pronásledování německých antifašistů po připojení Sudet k Německu v roce 1938, jejich podíl na protinacistickém odboji, další diskriminaci v poválečném Československu a okolnosti odchodu většiny z nich do Německa.



## BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. LISTOPADU 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne	NE 17. 11.		PO 18. 11.		ÚT 19. 11.		ST 20. 11.		ČT 21. 11.		PÁ 22. 11.		SO 23. 11.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	1653	1870	1708	1924	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
<b>Ranní chvály:</b>																
Hymnus	812	913	1593	1803	842	945	857	962	1653	1870	1709	1926	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	1654	1871	1710	1926	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	1593	1804	847	950	861	966	1595	1806	1596	1807	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	1655	1872	1711	1927	1655	1886		
Závěrečná modlitba	726	820	1594	1804	847	951	862	967	1595	1806	1596	1807	1656	1888		
<b>Modlitba během dne:</b>																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
<b>Nešpory:</b>																
	SO 16. 11.															
Hymnus	807	907	821	922	1594	1804	852	956	867	972	1648	1805	1714	1932	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	1663	1880	1717	1934	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	1594	1805	856	960	871	977	1595	1806	1596	1807	729	823
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	1664	1881	1718	1936	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	1594	1804	857	961	872	977	1595	1806	1596	1807	732	827
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

## Liturgická čtení

**Neděle 17. 11. – 33. neděle v mezidobí**

1. čt.: Mal 3,19–20a  
Ž 98(97),5–6.7–8.9  
Odp.: srov. 9 (*Přišel Hospodin, aby spravoval národy podle práva.*)  
2. čt.: 2 Sol 3,7–12  
Ev.: Lk 21,5–19  
*Slovo na den: Já vám dám.*

**Pondělí 18. 11. – nez. pam. Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla**

1. čt.: 1 Mak 1,10–15.41–43.54–57.62–64  
Ž 119(118),53.61.134.150.155.158  
Odp.: srov. 88 (*Zachovej mi život, Pane, a budu dbát na tvá přikázání.*)  
Ev.: Lk 18,35–43  
*Slovo na den: Prohlédni!*

při slavení památky:

1. čt.: Sk 28,11–16.30–31  
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6  
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)  
Ev.: Mt 14,22–33  
*Slovo na den: Ať přijdu k tobě po vodě.*

**Úterý 19. 11. – ferie**

1. čt.: 2 Mak 6,18–31  
Ž 3,2–3.4–5.6–7  
Odp.: 6b (*Hospodin mi pomáhá.*)  
Ev.: Lk 19,1–10  
*Slovo na den: Rád by uviděl Ježíše.*

**Středa 20. 11. – ferie**

1. čt.: 2 Mak 7,1.20–31  
Ž 17(16),1.5–6.8+15  
Odp.: 15b (*Až procitnu, nasytím se pohledem na tebe, Hospodine!*)  
Ev.: Lk 19,11–28  
*Slovo na den: I s úrokem.*

**Čtvrtek 21. 11. – památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě**

1. čt.: 1 Mak 2,15–29  
Ž 50(49),1–2.5–6.14–15  
Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)  
Ev.: Lk 19,41–44  
*Slovo na den: Co je pro tebe k pokojí?*

**Pátek 22. 11. – památka sv. Cecilie**

1. čt.: 1 Mak 4,36–37.52–59  
1 Kron 29,10bc.11abc.11d–12a.12bc  
Odp.: 13b (*Chválíme tvé slavné jméno, Hospodine!*)  
Ev.: Lk 19,45–48  
*Slovo na den: Vyhánět prodávče.*

**Sobota 23. 11. – nez. pam. sv. Klementa I. nebo sv. Kolumbána nebo sobotní pam. P. Marie**

(v královéhradecké diecézi: slavnost sv. Klementa I.)  
1. čt.: 1 Mak 6,1–13  
Ž 9(9A),2–3.4+6.16+19  
Odp.: srov. 15b (*Rozjásám se nad tvou pomocí, Hospodine!*)  
Ev.: Lk 20,27–40  
*Slovo na den: Rovní andělům.*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NOVÉNA K PANNĚ MARIÍ ROZVAZUJÍCÍ UZLY

Vojtěch Kodet • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Novénu tvoří každý den kající modlitba, modlitba růžence, rozjímání na příslušný den a závěrečná modlitba k Panně Marii rozvazující uzly. Vznik této novény byl částečně inspirován podobnými novénami, které vznikaly v souvislosti s úctou k obrazu „Maria Knotenlöserin“ (Maria rozvazující uzly) v Augšpurku, v prastarém kostele St. Peter am Perlach. Panna Maria je zde zobrazena jako ta, která symbolicky rozplétá uzly, jež člověk rozvázat nedovede a o něž ve svém životě zadržává.

Karmelitánské nakladatelství  
Brož., 90x200 mm, 24 stran, 29 Kč



ŽÍT PODLE BIBLE  
PODRUHÉ S JANEM

Miloš Szabo

Nedělní zamyšlení nad texty Janova evangelia.

Paulínky

Váz., 120x172 mm, 400 stran, 235 Kč

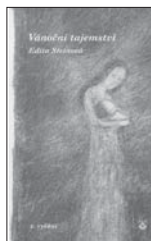


VÁNOČNÍ TAJEMSTVÍ

Edita Steinová • Z němčiny přeložila Bohuslava Lormanová  
Redakce Šárka Vorková, Pavel Mareš

Drobný spisek spolupatronky Evropy, ve kterém se zdůrazňuje pokoj, který narozením Božího Dítěte přichází do lidských srdcí.

Karmelitánské nakladatelství  
Vydání v KNA druhé, v tomto překladu první  
Brož., 102x165 mm, 40 stran, 79 Kč



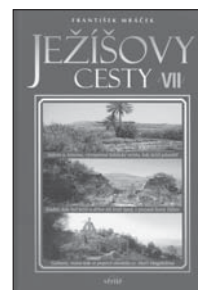
JEŽÍŠOVY CESTY (VII)

František Mráček

Texty knihy jsou založeny na vizích blahoslavené Kateřiny Emmerichové, které jsou stále více podepřeny novými archeologickými a vědeckými výzkumy. Při četbě VII. dílu postupně přecházíme s Ježíšem z Judska a Galileje do oblasti řeky Jordánu a území dnešního Jordánska. Tam Ježíš nevyvolává u farizeů a zákoníků velký odpor a prostí lidé včetně pohanů jsou Ježíšem nadšeni a přijímají křest. Z obšírnějšího vyprávění můžeme lépe pochopit události stručně popsané v Bibli.

VÉRITÉ

Váz., 164x240 mm, křídový papír,  
156 stran, 280 Kč  
V prodeji také díl I-VI.



Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,  
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz  
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2  
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1  
Dolní nám. 24  
Matice cyrilometodějská s. r. o.